

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

Uitvaartviering Mathieu Voets

*Hoop is niet hetzelfde als optimisme
Het is niet de overtuiging dat iets goed afloopt
Hoop is de zekerheid dat iets zin heeft,
ongeacht de uitkomst
(Sara V.)*

Op zaterdag 30 september 2023 namen wij in de Sint-Antoniuskerk Schreursvest Heverlee afscheid van **Mathieu Voets**, echtgenoot van Rita Taes, geboren in Hamont op 22 april 1952 en na een moedig gedragen ziekte, gesterkt door de ziekenzalving, van ons heengegaan op 24 september 2023.
Mathieu was: voormalig Algemeen Directeur Welzijn, Gezondheid en Gezin bij de Vlaamse Gemeenschapscommissie Brussel - als vrijwilliger actief bij diverse organisaties in Brussel - actief medewerker in de Parochie Sint-Antonius in Heverlee en in de pastorale zone KesseLinde.

Getuigenis vanuit de parochie Sint-Antonius

Zo'n 37 jaar geleden begon het verhaal van Mathieu en Rita hier in onze parochie. Heel snel maakten ze deel uit van onze catechesegroep. 't Is te zeggen; Rita gaf de catechese, meestal alleen, want Mathieu was vaak nog niet terug van Brussel. Maar het was alleszins het begin van een haast niet te beschrijven inzet van Mathieu.

Mathieu was vanaf de start in 1986

lid van onze parochieploeg, later van de Kerkfabriek en het Centraal Kerkbestuur, en sinds 2014 ook van de liturgieploeg.

En iedereen weet het: je hebt 'leden' en 'leden'.

Mathieu was een zeer waardevol lid.

Rustig, kalm, beheerst kon hij luisteren naar eenieders mening of idee. En na een tijdje – meestal toen niemand er nog een lijn in kon trekken – werd alles door hem neergelegd. 'Als ik goed geluisterd heb, heb ik het volgende gehoord...'. Verhelderend was het, zelfs voor diegene die het idee had uitgesproken.

Mathieu was een meer dan werkend lid. Zelden ging hij na een vergadering naar huis zonder opdracht. 'Ik zal dat eens opzoeken...of ik kijk dat eens na.' En dat bleef niet bij woorden.

Ook bij de opbouw van onze parochiegemeenschap speelde Mathieu een grote rol. Hij was er bij de oprichting van de SAMS, onze Sint Antonius Mannen. Een groepje bereidwillige mannen waarop in parochie steeds kan rekenen voor allerlei kleine, maar ook grote werken. En ook al waren de meeste klusjes niet voor Mathieu weggelegd, hij was er altijd bij. Desnoods alleen maar om de werkers te voor-

zien van de nodige drankjes.

Op ons jaarlijks herfstweekend, op onze BBQ, ons mosselweekend of culinaire zondag, en zoveel meer... Mathieu was er altijd bij. Niet als trekker, maar bescheiden; als helper, ten dienste van iedereen...

En omdat de sams nu eenmaal niet alles alleen konden realiseren en ook wel een beetje onder protest van de vrouwen groeide het begrip - mede dankzij Mathieu uit - tot SAMEN. Samen werd ons sleutelwoord.

De enige momenten dat Mathieu op het voorplan kwam, was tijdens een speech op het einde van een feestje, bij een dankwoordje of op andere momenten. En dat zijn er veel geweest.

Telkens raak, gevat, gespekt met fijne humor en hier en daar ook wel eens met een subtiële steek onder water. Maar dat mocht, omdat het van hem kwam en nooit kwaad bedoeld was.

Mathieu, de beschrijving van al je werk en je inzet hier in onze gemeenschap is nog veel langer, maar dat laat ik graag over aan allen die je hier gekend hebben. In de vele verhalen die later ongetwijfeld zullen volgen, blijf je in ons midden.

We zullen je erg missen, Mathieu, maar je blijft in ons hart. Bedankt voor alles en zoveel meer!
Caroline

Getuigenis vanuit de Pastorale zone KesseLinde

Dag Mathieu, met veel respect en dankbaarheid staan we hier rondom jou.

Ik ken je al vele jaren, maar zo een tiental jaar gelden leerde ik je pas echt kennen tijdens de opstart van onze Pastorale zone KesseLinde. Je was erbij vanaf de eerste minuten. Samen met mij ontdekten velen wie

de Mathieu van Sint-Antonius was. In de dagen voor dit afscheid vroeg ik dan ook aan de meewerkende leden van onze zone wie jij was voor hen. Ik kreeg vele antwoorden en die vertelden mij allemaal:

Het was een stille man, zonder veel uiterlijk vertoon, maar steeds aandachtig luisterend naar het verhaal achter de mens, die heel wat werk verzetten in de eigen parochie, maar sinds dan ook in onze pastorale zone.

Je was plichtbewustheid, soms streng, je gaf hulp waar nodig, je was betrouwbaarheid, vriendelijk, respectvol en integer in het omgaan met mensen, m.a.w. je zorgde ervoor dat we wisten wat we aan je hadden.

Ja, Mathieu je was de man met het hart op de juiste plaats. Je was bezorgd om wat er gebeurde in de groep maar vooral om wat er leefde bij de medewerkers. Je was authentiek, nauwgezet, recht voor de raap, en je kon in enkele woorden vatten waar het op aan kwam.

En meestal vond jij de juiste woorden om iets rustig en diplomatisch ter sprake te brengen. Of je maakte een samenvatting van wat er gezegd werd en waar nodig bracht jij de gesprekken weer op gang. Je nauwkeurige verslagen van onze veranderingen waren een mooi voorbeeld van je inzet.

Ja Mathieu vele jaren heb je mee gebouwd aan onze zone tot wat ze nu is.

En je was de man die mee wilde bouwen aan een hedendaagse zone. Je werd de eerste domeinverantwoordelijke van diaconie.

Maar zoals we weten, werd je enkele jaren geleden ernstig ziek. De ziekte weerhield je echter niet om God en Zijn volk tot je laatste adem te dienen. Hoe vaak ben je niet vermoeid naar de vergadering gekomen na een zoveelste behandeling. Maar je haalde volgens ons ook energie

uit deze samenwerking. Het gaf volgens ons niet alleen een doel in je leven, maar ook een kracht om verder te doen.

Beste Rita, beste kinderen, schoonkinderen en kleinkinderen, een mooi mens is veel te vroeg van ons heengegaan. Veel sterkte voor jullie bij dit verlies.

Beste Mathieu: bedankt voor alles! Wat zullen we je heel hard missen.
Lieven

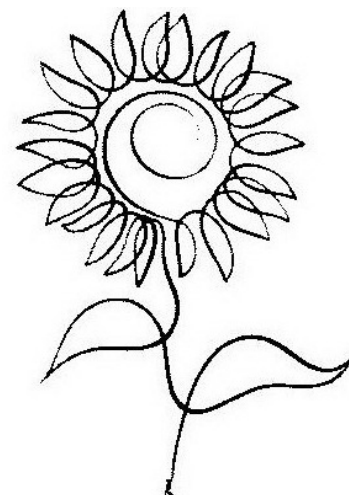
Uit het gedachtenisprentje

Troost is niet verdriet wegnemen, troost is er schoonheid aan geven. Kunnen vertellen hoe mooi het was te leven met je geliefde die nu gestorven is.

Je moet huilen van miserie dat het nu niet meer mooi is, maar koester dat verdriet vooral als een heel gevoelige herinnering.

Want het verdriet heb je om iets dat mooi was.
Dat wil je toch niet verliezen?

Uit het boek 'Vertrouwing' van Dirk De Wachter

Colofon

DIENST PAROCHIEBLADEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Herman Cosijns

Diocesane redactie Aartsbisdom
Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO
Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS en
EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 21 51 gsm 0479 50 81 78
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Mathieu Voets, Vollhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op 0492 319215

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 15 oktober 2023
28e zondag door het jaar
10u. Viering
Intentie voor de overledenen van de familie Verlinden - Wuytack
Voorganger: Deken Patrick Maervoet, Gaston Eysermans en Lieven Dries
Lector: Guido Lauwerier
Zang: Franciscuskoor
Orgel: Herman Baumers
In deze viering verwelkomen we heel speciaal Deken Patrick Maervoet die in de toekomst om de 3 maanden bij ons komt meevieren. Laten we hem van harte welkom heten.

Zondag 22 oktober 2023
29e zondag door het jaar
10 u. Viering
Intentie Eugène Haine en Louise Leonard en broer Luc Haine
Voorganger: Zonopastor Rony Timmermans
Lector: Thierry Van Craenem
Zang: Guy Saenen
Orgel: Anna Rusakova

SINT-ANTONIUS

Zondag 15 oktober
28ste zondag door het jaar A
11 u. viering met CD-muziek
Voorganger: Mieke Vanhooymissen
Assistent: Mirjam Van Lammeren
Lector: Eva Voets
Homilie: Mieke Vanhooymissen
Beelden: Leo Swinnen

Zondag 22 oktober
29ste zondag door het jaar A
11 u. viering met koor- en samenzang
Voorganger: pater Fons Swinnen SJ
Assistent: Caroline Van Audenhoven
Lector: Ann Henderickx
Homilie: pater Fons Swinnen SJ
Beelden: Leo Swinnen

DON BOSCO

Zondagsvieringen om 10.30 u.
zo 15 oktober
wo 1 november - Allerheiligen
zo 12 november
zo 26 november

MEDITATIE IN DE CHRISTELIJKE TRADITIE

Hoewel je meditatie zeer goed alleen kunt oefenen, doet het toch deugd om het in groep te beleven. Onze samenkomsten gaan door **in het Don Bosco centrum**. Afhankelijk van de beschikbaarheid zal de bijeenkomst doorgaan in de grote zaal of in Ademtucht.

Christelijke meditatie Don Bosco:
Om de 14 dagen, op de maandagen van de onpare weken, om 20 u in Ademtucht
9 en 23 oktober
6 en 20 november
4 en 18 december
Van 20 uur tot 20.30 uur

Katrien Rombouts
GSM: 0498 84 10 43
katrien.rombouts@hotmail.com

17 OKTOBER • INTERNATIONALE DAG TEGEN ARMOEDE EN UITSLUITING

EERLIJK WERK(T)

17 OKT 2023
GROTE MARKT
LEUVEN

PROGRAMMA

14.00 uur: getuigenissen, muzikale optredens, animatie

14.45 uur: slotmoment, minuut stilte, samenzang lied tegen armoede

HERDENKING AAN DE STEEN TEGEN ARMOEDE

15.00 uur - 16.00 uur: tafelen met soep en brood

meer info: info@armoedekneit.be www.armoedekneit.be

met de steun van

leuven

Lampke RUIJME VAART buurtcentra leuven CAW SAAMO ATD VERDE WERELD

Een winterse "Hello Fresh!"

Links Denise Meeus en rechts Marion Van Wouwe

Straks wordt het winter. En dan wordt het weer pijnlijk zichtbaar. Zelfs in Leuven. Daklozen die warmte en beschutting zoeken. Misschien zien we dan weer de tentjes van asielzoekers verschijnen in Brussel. De asielcrisis zal dan zeker nog niet onder controle zijn. We zitten rond de tafel met Denise Meeus en Marion Van Wouwe van de parochieploeg van Sint-Franciscus op de Tiensesteenweg. Al jaar en dag proberen zij in deze donkere tijd van het jaar wat licht te brengen voor mensen in kwetsbare situaties. De voorbije jaren heeft dit vorm gekregen in een kleinschalig initiatief: het maken van twaalf warme maaltijden tijdens het weekend in de wintermaanden voor een opvanghuis van daklozen. De vraag wordt groter en dus zijn zij op zoek naar 'helpers,' mensen van goede wil. We laten hun oproep hier graag weerklinken.

Sociaal engagement zit in hun bloed. Denise was de opstarter van het project. Maar al gauw vormde zij samen met Marion, een gedreven duo met een doel: zij wilden samen met velen, net als zout in het deeg, onzichtbare smaakmakers worden in onze Leuvense maatschappij.

"Dienstbaarheid of 'diaconie' behoort bovendien tot het DNA van een christelijke gemeenschap", pleiten Denise en Marion vurig. De parochie heeft een lange traditie van kerst- en winteracties. Er was een tijd dat zij tweehonderd kerstpakketten verspreidden onder minderbedeelden in Groot-Leuven. Om beter op de werkelijke noden in te spelen werden het aankoopbonnen voor de sociale kruideniers in Hal 5, de Ridderbuurt en Lovenjoel. Droge voeding en hygiënische producten vinden nog steeds hun weg via deze kanalen.

Toen de oorlog in Syrië een eerste toestroom van vluchtelingen veroorzaakte, ondersteunden zij de opvang van enkele vluchtelingen in Leuven en Oud-Heverlee. In 2019 kregen zij een nieuwe vraag van een straathoekwerker van het CAW waarmee zij een goed contact hadden. De problematiek van daklozen werd meer en meer zichtbaar. De stad Leuven bood ruimte aan twaalf mensen om de nacht door te brengen in de wintermaanden. Ze verzekerden dan een warme maaltijd 's avonds, maar niet in de kerstvakantie. Of zij hiervoor niet konden zorgen? Een winterse "Hello Fresh?"!

De vlag dekt niet volledig de lading. Ze zochten koks die een maaltijd wilden bereiden zonder dat de ingrediënten geleverd worden. Ze rekenden wel op evenveel creativiteit bij het bieden van een gezonde maaltijd. "In de kortste keren vonden wij mensen die hiertoe bereid

waren." Het was een kleinschalig project dat de parochie aankon en dat op veel dankbaarheid van de gasten kon rekenen. En dus kwam er al vlug een vraag van hen zelf. In het weekend zijn er verschillende sociale voorzieningen die geen maaltijden aanbieden. Zou dit initiatief niet uitgebreid kunnen worden tot de weekends in de winterperiode? "Waarom niet?! Voorlopig lukt dit ons wel."

Koks met een warm hart

Een allegaartje chef-koks stelde zich kandidaat: jonggepensioneerden met wat tijd, hobby-koks die het voor het plezier doen, vrouwen én mannen, mensen van de parochie, mensen die helemaal niets van kerk willen weten...

Ze stellen zich bereid om op vrijdag twaalf maaltijden te maken. De onkosten betalen ze zelf. Doorgaans gaat het om gevarieerde maaltijden omdat sommige tafelgasten niet alle voedingsproducten eten of mogen eten. Geen standaard dus, zodat er geen bakjes half opgegeten blijven staan. Er is al genoeg verspilling van voedsel. Een ingesloten blaadje verklapt de ingrediënten. De maaltijden kunnen eenvoudig in een oven opgewarmd worden.

De koks brengen de maaltijden naar een verzamelpunt. Ze worden in twee plooi-boxen met een bakfiets door een vast persoon naar het opvanghuis gebracht. Dit om de anonimiteit van het huis, de koks en de tafelgasten te garanderen. Het Sociaal Huis zorgt zelf voor soep, zodat de mensen een volledige warme maaltijd hebben. Zo gaat het van half november tot einde maart in het weekend en op feestdagen. Voor onze koks en voor een wisselend publiek van twaalf daklozen in onze stad. Sommige koks stellen zich kandidaat voor één of twee weekends, anderen voor vijf. Deze ploeg van koks heeft versterking nodig. Vroeger werden er voldoende mensen gevonden via een flyer die in de parochie verspreid werd en via een artikel in het eigen parochieblad. Ditmaal gaat de uitnodiging via alle parochiebladen van Leuven, website en facebook. Het gaat hier trouwens om een Leuveners initiatief. Aarzel niet om deze vraag te delen wanneer je mensen kent die er plezier in vinden om te koken en vooral een warme daad te stellen. Neem gerust contact met Marion Van Wouwe, Marion.vanwouwe@gmail.com, 0494 44 67 08. Stel haar jouw vragen en wie weet ben jij morgen ook zo'n kok met een warm hart.

Deken Patrick

17 september 2023 - Vredesdag - Don Bosco

Welkom, zegengebied en kruis-teken

Welkom allemaal op deze 24ste zondag door het jaar. Vandaag is het vredesdag,...

Een fragment uit Jezus Sirach (27,30-28,12) - Wrok en woede
Ook wrok en woede zijn afschuwelijk, een zondig mens geeft eraan toe. ...Vergeef je naaste het onrecht dat hij deed, dan worden, als je bidt, ook jou je zonden vergeven. ...Hoe kan een mens die geen erbarmen heeft met zijn medemens bidden om vergeving voor zijn eigen zonden? Je bent maar een mens: als je in je woede volhardt, wie zal dan je zonden vergeven? Denk aan het einde en wees niet langer vijandig, denk aan je dood en vergankelijkheid, en houd je aan de geboden. Denk aan de geboden en koester geen wrok tegen je naaste, denk aan het verbond met de Allerhoogste en zie fouten door de vingers. **Tweede fragment uit het boek Jezus Sirach - Ruzie**

Houd je verre van ruzie, dan zul je minder zondigen, want een driftig mens doet ruzie ontbranden en een zondig mens hitst vrienden tegen elkaar op; hij zaait tweedracht onder hen die in vrede met elkaar leven. Hoe meer hout, des te harder het vuur brandt, hoe hardnekkiger de ruzie, des te heviger ze wordt. Hoe sterker een mens, des te groter zijn woede, hoe rijker hij is, des te feller laait zijn toorn op.

Een plotselinge ruzie wakkert het vuur aan, een plotselinge strijd leidt tot bloedvergieten. Als je op een vonk blaast vlamt hij op, als je erop spuugt dooft hij: beide zijn het werk van je mond.

Lezing uit het evangelie volgens Matteus, 18, 21-35

... Daarop liet de heer hem bij zich roepen en hij zei tegen hem: "Je bent een slechte dienaar. Heel die schuld heb ik je kwijtgescholden, omdat je me erom smeekte. Had jij dan geen medelijden moeten hebben met je mededienaar, zoals ik medelijden had met jou?" En zijn heer was zo kwaad dat hij hem in handen van de folteraars gaf tot hij de hele schuld zou hebben terugbetaald. Zo zal mijn hemelse Vader ook ieder van jullie behandelen die zijn broeder of zuster niet van harte vergeeft."

Duiding

Vrede, vrede zij met jullie. Bij de voorbereiding ging ik nog even snuisteren in de brieven van het Tweede Testament. En ja, iedere brief begint met een vredeswens. Voor ons misschien bevreemdend, we hebben de vredeswens hier in onze zondagse viering, achterwege gelaten als vaste rubriek. Sommige mensen vinden het ietwat gemaakt, anderen kunnen zich er goed in vinden. Waarom is het in de brieven zo vanzelfsprekend? In het Hebreeuws, maar ook in het Arabisch, is de gewone begroeting die je geeft de vredeswens. Sjaloem, salaam. Is het daarom minder gekunsteld? Ik zou het niet weten. Ik weet dat het voor heel wat mensen hier al een opgave is om goedendag te zeggen tegen voorbijgangers op straat, in de winkel of zelfs op het werk. In tijden van stress, wordt het zelfs een opgave om onze huisgenoten te begroeten. Of een begroeting te beantwoorden.

Ik probeer op school tegen iedereen goedemorgen te zeggen. Dat duurt niet lang en het wordt al snel een gewoonte. Ik merk dat mensen het oppikken. Ik heb wel eens mindere dagen, dat ik wat mensenschuw aankom aan school, maar al gauw beginnen leerlingen mij dan ook te begroeten en krijgt mijn hart en mijn ziel de nodige energie en durf om weer terug te groeten en de dynamiek van ontmoeting verder te zetten. Ik nodig jullie van harte uit om extra in te zetten op een weekkuurtje (langer mag ook) zo veel mogelijk mensen van harte te begroeten. Ik lees nog even een fragment uit de Romeinenbrief: 'Niemand van ons leeft voor zichzelf, en niemand van ons sterft voor zichzelf. Zolang wij leven, leven we voor de Heer; en wanneer wij sterven, sterven we voor de Heer. Dus of we nu leven of sterven, wij zijn van de Heer. Immers, Christus is gestorven en weer tot leven gekomen om te heersen over de doden en de levenden.'

Dat eerste stukje klinkt jullie wellicht heel bekend in de oren. Maar het wordt gevolgd door deze zin: Wie bent u dat u een oordeel velst over uw broeder of zuster? Wie bent u dat u neerziet op uw broeder of zuster? En daarmee wil ik ook verwijzen naar het evangelie van vandaag. Hoeveel malen moet je verge-

ven? Op vergeving staat geen maat, geen aantal keren. Net zoals op de liefde. Kun je het niet over je lippen krijgen, is je hart verbitterd, gekwetst? Keer je dan even naar binnen, bekijk het scala aan zaken die jou te beurt zijn gevallen, je werd geboren, je kreeg een naam, je werd in België geboren, je leeft in een veilige stad, je krijgt de kans om hier zondag samen te komen, er zijn dokters waar je naartoe kan als je ziek bent, er zijn winkels en zelfs sociale winkels waar je eten kan kopen.

Ik verwijs nog even naar het evangelie en de gelijkenis van de onrechtvaardige dienaar-rentmeester. De dienaar heeft ten overstaan van de koning een schuld van TIENDUIZEND TALENTEN. Maar als de dienaar naar buiten gaat en een collega tegenkomt die hem 100 denarie schuldig is, en die collega smeekt hem om ontferming, dan grijpt hij hem bij de keel en weigert hem de schuld kwijt te schelden. Terwijl het maar om een fractie ging van wat hij zelf aan de koning schuldig was. Want 100 denarie dat is maar een gering bedrag, ongeveer 10 euro. Hoe groot het verschil was tussen de schuld van 10.000 talenten en 100 denarie kun je zo voorstellen: 100 denarie kun je in de vorm van 100 munten in je broekzak of in een grote portemonnee dragen. Maar als je 10.000 talenten in munten van denarie zou willen uitbetalen dan heb je 8000 zakken van 25 kilo nodig. Als je die zakken laat dragen door mensen die achter elkaar lopen met telkens een tussenruimte van een meter, dan krijg je een optocht van 8 km. Denk aan de keren dat jij iets verkeerd deed, hetzij uit onmacht, hetzij door de omstandigheden, hetzij doelbewust en denk hoe anderen je terug een kans gaven of hoe het leven jou terug een kans gaf. Spiegel dat naar de mens die voor je staat en ik hoop van harte dat je daar wel de kracht vindt om te vergeven en te verzoenen. Met deze oefening wil ik jullie deze week insturen. Op hoop van vrede.

Het trouwfeest zonder wijn

(c) © AdHelmes

Regelmatig bekruipt me bij het horen van een oude en bekende evangelietekst de oneerbiedige neiging om het verhaal – wars van elke exegetische – met eigentijdse oren te beluisteren.

De bruiloft van Kana bijvoorbeeld.

Dat verhaal roept nu heel andere vragen op dan toen. Wat was er strikt gezien aan de hand? Was het echt zo'n ramp wat daar gebeurde? Waarom hadden ze eigenlijk per se meer wijn nodig? Kan een feest niet leuk zijn zonder alcohol? Er was vast muziek en goed gezelschap, en volop te eten. Wie aan het dansen slaat, mist de wijn toch nauwelijks? Had Jezus niet beter het voorbeeld gegeven met een recept voor een heerlijke mocktail? Als een voorloper van Tournée Minérale? Maar zo kom ik natuurlijk niet bij de diepere betekenis.

Kana lag op niet meer dan een uur stappen van Nazaret. Jezus is er sa-

men met zijn moeder. Hij zal er een heleboel mensen hebben gekend. Het belooft een zorgeloos feest te worden.

Maar dan dreigt er iets grondig fout te lopen. Lang voor het einde van het feest, vallen ze zonder wijn. Een fout in de organisatie? Een misverstand? Een te zuinige inschatting? We weten het niet.

Maar Maria, als een lieve moeder die altijd alles ziet wat er fout loopt en wie er zorgen heeft, wil de familie van het bruidspaar de gêne, de schande besparen. Ze spreekt haar zoon aan. Die jongen die altijd alles beter weet, die grote dromen heeft, die de wereld wil veranderen. Mis-

Oxfam Wereldwinkels regio Leuven en
Oxfam Wereldwinkel Kessel-Lo
bereiden een eerlijke maaltijd met bio-producten uit alle windstreken

Zondag 15 oktober 2023
Couscous & Chocola 19de editie
12-15u

Prijs couscousschotel & dessertenbuffet
lam of kip: 19 euro (-12 jaar: 9 euro)
veggie: 15 euro (-12 jaar: 7 euro)

Inschrijven:
wereldwinkelkessel@gmail.com
Je inschrijving is definitief na betaling op rekeningnummer:
BE21 5230 4013 1403 van Lut Vanloo

De opbrengst van deze Couscous en Chocola gaat naar Let Us Change een opvangproject voor kwetsbare en ex-sstraatkinderen in Ethiopië
<https://www.letuschange.be/>

Vermeld aub je shift, 12u-13.30u of 13.30u-15u (max. 130 pers. per shift), je menukeuze, het totaalbedrag en de naam van de rekeninghouder

Zaal De Kring J. Pierrestraat 60 in Kessel-Lo

NB Alles wordt volgens de geldende coronamaatregelen georganiseerd!

OKT
21

**ZANGNAMIDDAG
MET JOS BIELEN**

Zing jij ook graag en wil je enkele nieuwe liederen leren? Of wil je gekende liederen anders leren zingen? Kom dan meezingen in de kerk van Linden op zaterdag 21 oktober om 15 uur.

Jos Bielen, pater van Averbode en een specialist in de kerkmuziek, gaat met ons die middag op weg. Doelgroep: Iedereen die graag zingt en inspiratie wil opdoen. Vrije ingang

schien bedenkt hij ook een oplossing voor dit probleem?

Hij reageert korzellig. Welke jongvolwassene wil graag iets doen omdat zijn moeder het vraagt? Hij wil zelf zijn weg uitstippelen, zelf bepalen hoe hij zijn dromen waar kan maken. Daar heeft hij de niet zo subtiele hints van zijn moeder niet voor nodig!

Toch zorgt hij voor wijn en dan is het opnieuw feest voor iedereen. Dat is immers waar Jezus echt van droomt: dat we allemaal voorgoed bij elkaar horen, dat we het leven vieren, dat we beseffen hoe heerlijk het is om mensen en kinderen van

God te zijn.

In de jaren daarna is het voor Jezus lang niet altijd feest. Toch bleef hij het doen tot op het einde: samen eten en drinken, het leven vieren ondanks alles.

Misschien is dat waarom mensen altijd en overal op geregelde tijdstippen feest vieren. Als mens mogen leven in een wereld zo mooi als de onze, dat is reden genoeg om feest te vieren. Met of zonder wijn, maar samen met God en met elkaar.

Kolet Janssen
gepubliceerd op www.kerknet.be op 16 januari 2022

Een applauske voor Jordy

Selfie van Pieter De Witte, de gevangensaalmoezenier.

Ik heb hem Jordy genoemd. Zijn naam mag ik immers niet bekend maken. Je zou zelf niet willen wonen waar hij verblijft: namelijk de hulpgevangenis van Leuven. Hij is een jonge twintiger. Pieter De Witte, de gevangensaalmoezenier van Leuven, stuurde namens Jordy een verzoek naar de bisschop: "Mag en kan ik gevormd worden?" Er volgde een volmondig 'ja' want Pieter liet voelen hoe oprecht zijn vraag was en hoe hij Jordy al voorbereid had. Waar kandidaat-vormelingen nu hun catechese starten, kreeg Jordy deze achter hoge muren. De bisschop stuurde mij finaal om in het vormsel voor te gaan. Het werd een buitengewone ervaring.

"Mag ik je identiteitskaart?" De eerste vraag die ik hoorde nadat twee stalen deuren ontsloten werden. Mijn kaart werd in verzekerde bewaring genomen. Het eerste signaal dat niet alleen gevangenen, maar ook bezoekers hun vrijheid afgenomen wordt. De rest van wat ik mee had moest in een locker. Mijn albe,

stola en potje met chrisma ging in een plasticen bak om net zoals op de luchthaven gescand te worden. Zelf moest ik door een metaalscanner, weer zoals op de luchthaven. En dan ging het opnieuw door een doolhof van sluisen en stalen deuren, met telkens de vraag aan een centrale om het volgende gedeelte binnen te mogen, tot wij in het cellengedeelte stonden. Voor Pieter een protocol dat hij bij elk gevangenisbezoek moet volbrengen. Telkens we onderweg een cipier tegenkwamen, volgde een oprechte groet. "Deze mensen hebben het hier ook niet altijd gemakkelijk."

Samen in een cel

Onze eerste halte is het bureel van de gevangensaalmoezeniers van alle levensbeschouwingen en godsdiensten. Ze is even groot als een cel en moet dus gedeeld worden, net zoals gevangenen in deze overbevolkte gevangenis hun cel delen. Het geeft aan hoeveel leefruimte ik hier zou hebben. Er staan twee stoelen klaar. Nu is het wachten tot Jordy wordt gebracht. Zijn blik ontwijkt mij. "Wil je een kop koffie?", stelt Pieter voor. Een overbodige vraag. Pieter kent het antwoord al. "Met suiker zeker." Hij kent zijn 'klanten'. "Heb jij soms geen sigarettenblaadjes? Die van mij zijn op. Ik loop zo zenuwachtig als het maar kan zijn." Al vlug voel ik dat het leven hier vaak afhangt van kleine feiten en momenten. Pieter had mij gewaarschuwd. "Jordy is een man van weinig woorden." Ik weet het vlug te doorbreken. "Zeg, ik heb op TV een nieuw programma gezien: De Tattoo Shop." Ik had de juiste deur geopend. Via de tattoos

hadden we het over de mensen die voor hem er toe doen. Een naam was voor hem heel belangrijk: die van zijn grootvader. In de inkt waarmee zijn naam gezet was, was wat as van zijn overleden grootvader vermengd. Onzichtbaar én zichtbaar zouden hun levens voor altijd met elkaar verbonden zijn.

Heb je een mooiere intro nodig om iets over het vormsel te zeggen? Te meer dat gevangenen veel tijd hebben om aan de mensen te denken die voor hen belangrijk zijn of/en waren. Zijn opa was heel gelovig. Het betekende veel voor hem. Jordy zag het niet zitten om vormselcatechese te gaan volgen. Er waren zoveel interessantere dingen voor een jonge kerel. Ik vertelde het aan de vormelingen die ik dat weekend ontmoette in de viering van een parochiekerk. Waarom dan hier in de gevangenis niet eens naar de viering gaan? Het bleef niet bij één keer. "Dat ik mij meer vragen over geloven ben gaan stellen, heeft te maken met die daar (wijzend naar Pieter)." Later zal ik eenzelfde waardering zien bij andere gevangenen. Het deed mij even denken aan een passage in de musical van Damiaan waar een man die zijn melaatse vrouw opgegeven had, wie weet wat nog op zijn kerfstok had en niets van geloof moest weten, dan toch op Kerstavond naar de nachtmis op Molokaï ging. Het had allemaal te maken met die ene, die Damiaan, te maken."

Een kaarsje voor...

In de vooravond druppelen de gevangenen één voor één binnen. We geven elkaar een handdruk. We wisselen onze voornaam uit. Eén ding pakte mij. De gevangenen geven

ook elkaar de hand. Een gebaar met betekenis. We zijn met een tiental. Een internationaal gezelschap: twee Polen, een Nederlander, iemand van Kameroen en de rest Vlamingen. Pieter heeft wat Engelse en Albanese vertalingen van de lezingen voorzien. De gevangenen moeten zich vooraf aanmelden voor de viering. Maar wanneer puntje bij paaltje komt, haken sommigen op het laatste moment af. "Ze hebben slecht nieuws gehad. Ze voelen zich niet lekker. Ze hebben een slechte dag. Het kleurt allemaal hun dag.", vertelt Pieter.

Pieter stelt me bij het begin van de viering voor. Hij grijpt naar zijn gitaar en vangt een Engelstalig lied aan. Ieder heeft de tekst en probeert ook mee te zingen, met of zonder gène. We mogen ons zichtbaar en onzichtbaar weten zoals Jordy met zijn grootvader. Gods Geest waait waar hij wil. Waar ik elke andere kandidaat-vormeling een opmerking zou geven dat hij staat te 'sjieken' en hem met zijn kauwgom naar de vuilbak verwijst, laat ik Jordy gerust. Zijn sigarettenblaadjes waren op, weet je nog. Het wordt een doorleefde viering. Ik merk dat dit vormsel van Jordy iedereen wat doet. Ik laat ze allemaal Jordy mee de handen opleggen. Het schrikt niemand af. Jordy ondergaat alles gedwee en kijkt wat verbaasd en ongemakkelijk bij het applauske achteraf. Zouden deze mannen echt om hem geven? Zou God echt om hem geven? Is dit voor hem een nieuwe kans?

Ik mag alvast getuige zijn van de persoonlijke bede van elk van hen bij het 'offermoment.' Een Maria-icoon staat op een tafeltje. Eén voor

één komen ze hier één of meerdere kaarsjes aansteken voor de mensen die hen dierbaar zijn. De Polen brengen ondertussen een groot en maken een kruisje op hun eigen wijze. Pieter had me er al op gewezen. Dit is een belangrijk moment voor elk van hen bij elke viering.

Een onverwachte traktatie

Er wacht nog even een verrassing op het einde. Eén van hen, iemand van een meer open afdeling, heeft tijdens een vrij moment een broodpudding mogen bakken. Hij kan uit het vuistje gedeeld worden na de viering. Ik krijg ondertussen de kans om met verschillende gevangenen nog een woord te wisselen. Ik merk dat Gods Geest nog meer stalen deuren opende. Twee van hen vertellen hoe moeilijk het is om hier te zijn omdat ze thuis een pasgeboren baby hebben. Eén deelt zijn spijt om de domme dingen die hij deed. Bij een ander werkte 'De Tattoo Shop' ook onmiddellijk. Ik krijg zelfs ongevraagd een reuzengroot schilderij op zijn rug te zien. Nog een ander, die diep religieus geïnspireerd blijkt te zijn, heeft het over zijn meest geliefde psalm.

Van mijn kant laat ik elk van hen weten hoe ik Pieter, Jordy en alle andere aanwezigen dankbaar ben om dit moment. Het raakte mij op vele wijzen. Zou Jordy ondertussen nieuwe sigarettenblaadjes hebben? Wie weet?! Gods Geest waait ze, waar hij wil.

Deken Patrick

Ondertekst Foto : selfie van Pieter De Witte, de gevangensaalmoezenier.

Voedselbos van hoop

(c) © Erik Vanleeuw

Met naast de religieuze gemeenschap een kinderdagverblijf, een kleuter- en lagere school, een grote secundaire school, een internaat, een woonzorgcentrum, een boerderij en dit alles in een groot groen kader, is de campus van de Zusters Annuntiaten langs de Naamsesteenweg in Heverlee, een begrip in het Leuvense. Het is ook een dynamische en inspirerende plek, waar verschillende partners elkaar vinden.

Spiritueel, ecologisch en sociaal project

Zo groeide ook het idee om in de tuin een voedselbos te creëren, zegt zuster Rozemie Couckuyt in een dubbelinterview in Tutti, het magazine dat zich richt tot religieu-

zen in het aartsbisdom: "We zochten naar een zinvolle herbestemming van de tuin. Onze econoom Erik Vanleeuw is voorzitter en bestuurslid van SPES en kwam met het voorstel om er een bescheiden voedselbos te creëren. Het initiatief kende meteen bijval want het sloot nauw aan bij onze eigen doelstelling. We wilden op de campus een nieuwe manier van denken en leven ontwikkelen die paus Franciscus, in Laudato Si', omschrijft als integrale ecologie. Om dit in concrete daden om te zetten waren we in de Raad van bestuur van de vzw Woon- en zorgcentrum akkoord om dit project kansen te bieden temeer omdat het een spiritueel, ecologisch en sociaal project is." "Mee-werken aan het Voedselbos is mee-

werken aan de schepping."

Vanuit SPES-Forum (SPES is Latijn voor 'hoop', en het acronym voor SPIritualiteit in Economie en Samenleving) werden de verschillende partners voor het project dan bijeen gebracht, aldus SPES-secretaris Luk Bouckaert in hetzelfde interview: "Na de eerste gesprekken met de zusters, het Woonzorgcentrum en de leden van Velt vzw, hebben we ons project in oktober 2022 voorgesteld aan de school, aan De Wissel vzw (Begeleidingsnetwerk voor kwetsbare jongeren en jonge gezinnen) en de burenen."

Aansluitend bij een bestaand klein bos

Het concrete project werd uitgetekend en begeleid door medewerkers van Velt. Het voedselbos versterkt een reeds bestaand groen kader, volgens zuster Rozemie: "Op de helling aan de rand van de Rozenberg staan er reeds grote bomen. In het kleine bos heerst er al een microklimaat voor planten, insecten en kleine zoogdieren. Aan de rand en op een grasveldje zijn er in februari II. verschillende struiken en bomen geplant die eetbare bloemen en vruchten dragen. Ik denk aan bos-aardbeien, vlierbessen, appels, kastanjes,... Het gaat er niet alleen om de biodiversiteit te verhogen maar

ook om de band met de natuur te versterken, samen te werken en elkaar te ontmoeten."

Samenwerken verbindt

Luk Bouckaert bevestigt dit: "Op dit ogenblik zijn er een 25-tal 'actieve' werkers. Het is boeiend om te zien hoeveel verscheidenheid er aanwezig is. Tegelijkertijd is er ook een sterke verbondenheid omdat er gefocust wordt om samen iets te bereiken. Door samen te werken en de handen uit de mouwen te steken, leer je elkaar beter kennen." Hij schetst ook de verdere stappen in het project: "Terwijl de aanplantingen groeien zullen we een pad egaliseren zodat het bos toegankelijk is voor bewoners uit het Woonzorgcentrum met een rollator of rolstoel. We plannen om een stilteplek aan te leggen en sommige bomen zullen we verbinden met re-

ligieuze poëzie in de geest van het Zonnelied van Franciscus van Assisi. Van de oude omwalling willen we een vreugdemuur met gedichten maken. Vanaf de herfst 2023 plannen we een reeks seminaries rond de encycliek Laudato Si', de filosofie van het eco-personalisme en de Francesco economy - de economie van de hoop. Ja, we geloven echt dat onze spiritualiteit ons denken en ons handelen en uiteindelijk heel onze samenleving kan veranderen."

De officiële opening van het Voedselbos van de Hoop vond plaats op 23 september 2023, met nadien de vertoning van de film 'The Letter' en een panelgesprek.

Tekst Ecokerk

Foto's © Erik Vanleeuw

(c) © Erik Vanleeuw